

Τοποθέτηση του “Κόκκινου Νήματος” στην εκδήλωση της ΟΚΔΕ-Σπάρτακος: η επαναστατική αριστερά στις εκλογές

Συντρόφισσες και σύντροφοι εκ μέρους του Κόκκινου Νήματος χαιρετίζουμε την εκδήλωση και σας ευχαριστούμε για την πρόσκληση.

Σε ποια συγκυρία γίνεται η σημερινή συζήτηση;

Για πρώτη φορά στην ιστορία των κρίσεων του, ο καπιταλισμός δεν έχει σχέδιο για την αντιμετώπιση, πέρα από την άγρια εκμετάλλευση της εργατικής τάξης και για πρώτη φορά εδώ και έναν αιώνα συγκλίνουν μια οικονομική κρίση, μια κρίση ηγεμονίας στο ιμπεριαλιστικό στρατόπεδο και η κλιματική κρίση. Είναι σε αυτό το πλαίσιο που:

Σε εκτεταμένες περιοχές του πλανήτη ο πόλεμος και οι ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις, η φτώχεια και η έλλειψη στοιχειωδών κοινωνικών υποδομών εκπαίδευσης κι υγείας δημιουργούν ερωτηματικά επιβίωσης για εκατοντάδες εκατομμύρια ανθρώπους.

Οι δυτικές αστικές δημοκρατίες μετατοπίζονται διαρκώς προς πιο αυταρχικές μορφές διακυβέρνησης,

Η ενίσχυση των μορφών εκμετάλλευσης (καθήλωση μισθών, επέκταση ωραρίου, απλήρωτες υπερωρίες, διαρκής εντατικοποίηση της εργασίας) συμβαδίζει με υπονόμευση του κοινωνικού κράτους και ιδιωτικοποίηση δημόσιων αγαθών και υπηρεσιών.

Με βάση τις παραπάνω διαπιστώσεις :

Στην σημερινή συγκυρία της γενικής κρίσης του καπιταλισμού τα περιθώρια για σχέδια μεταρρύθμισης, για ρεφορμιστικά “κοινωνικά συμβόλαια”, για ισοπαλία ανάμεσα στο κεφάλαιο και την εργασία, την εργατική και την αστική τάξη, είναι

ανύπαρκτα.

Η επίθεση του συστήματος και εδώ ενάντια σε εργατικά και λαϊκά στρώματα θα ενταθεί, ανεξάρτητα από το πολιτικό προσωπικό που θα προκύψει από τις εκλογές της 21ης Μάη για να διαχειριστεί αυτή την επίθεση.

Σε αυτή τη συγκυρία καλούμαστε να τοποθετηθούμε για τις εκλογές:

Οι εκλογές αυτές γίνονται στον απόηχο σημαντικών γεγονότων όπως το έγκλημα στα Τέμπη και εν μέσω μαζικών κινητοποιήσεων που είχαμε να δούμε πάνω από μια δεκαετία. Αναφέρομαι στις απεργιακές κινητοποιήσεις κυρίως της 8ης αλλά και της 16ης Μάρτη, που θύμισαν κινητοποιήσεις του 2010-12 αλλά και στις αξιοπρεπείς σε μαζικότητα διαδηλώσεις της Πρωτομαγιάς. Το κίνημα των Τεμπών έφερε ξανά στο προσκήνιο προχωρήματα στη συνείδηση ενός κόσμου, συνθήματα ριζοσπαστικά όπως “οι ιδιωτικοποιήσεις σκοτώνουν”, αιτήματα επιθετικά όπως “κρατικοποίηση χωρίς αποζημίωση των δημοσίων αγαθών”. Την ίδια στιγμή, η δυναμική αυτή δεν αρκεί για να δώσει πολιτική εναλλακτική στον κόσμο των αγώνων. Χρειάζεται σχέδιο, βήματα και μεθοδολογία συγκρότησης μαζικής αντικαπιταλιστικής – επαναστατικής αριστεράς, έχοντας καθαρό ότι αυτή δεν είναι απλή προέκταση του κινήματος αλλά έχει πολιτικές προϋποθέσεις.

Ποιο είναι το διακύβευμα των εκλογών της 21ης Μάη;

1) Η ήττα της ΝΔ και στην κάλπη. Δεν μας είναι αδιάφορο αν θα ηττηθεί στις κάλπες η ακροδεξιά κυβέρνηση Μητσοτάκη, η πιο επιθετική κυβέρνηση των τελευταίων δεκαετιών. Τυχόν νίκη της ακροδεξιάς κυβέρνησης του Μητσοτάκη στις εκλογές θα σημάνει επιβεβαίωση μιας επιθετικής ταξικής πολιτικής ενάντια σε εργαζόμενους, νεολαία και λαϊκά στρώματα και μιας πολιτικής ενίσχυσης του κεφαλαίου, τραπεζών, ΜΜΕ, του πολέμου, του ρατσισμού, του σεξισμού και της καταστολής.

2) Να μαυρίσουμε τα ακροδεξιά και φασιστικά μορφώματα που θα κατέβουν στις εκλογές. Δεν τελειώσαμε με το φασισμό. Ο αποκλεισμός του Κασιδιάρη προέκυψε μεν από την παρέμβαση της κυβέρνησης της ΝΔ και του ΠΑΣΟΚ πάνω στους δικαστές (η ΝΔ

θέλει τον Κασιδιάρη εκτός βουλής έτσι ώστε να αυξήσει τις πιθανότητες της αυτοδυναμίας). Μαζί με τον Κασιδιάρη είναι εκτός εκλογών και τα ακροδεξιά κόμματα των Εμφιετζόγλου/Μπογδάνου, Λατινοπούλου και Νικολόπουλου. Η Χρυσή Αυγή είναι επίσης εκτός εκλογών μιας και δεν κατέθεσε καν υποψηφιότητα. Ανεξάρτητα όμως από τις προθέσεις όσων πήραν την απόφαση για τον αποκλεισμό όλων των παραπάνω κομμάτων, για το αντιφασιστικό κίνημα πρέπει να είναι καθαρό πως αν δεν είχε υπάρξει ο δρόμος και το αντιφασιστικό κίνημα που οδήγησε σε νίκες όπως στην ιστορική καταδίκη της Χρυσής Αυγής ως εγκληματική ναζιστική οργάνωση στις 7 Οκτώβρη του 2020, τίποτα από τα παραπάνω δεν θα είχε συμβεί.

3) Καμιά εμπιστοσύνη στον Συριζα. Την ήττα της κυβέρνησης Μητσοτάκη δεν την εμπιστευόμαστε στο δεξιότερο από την ίδρυση του πολιτικό προσωπικό του ΣΥΡΙΖΑ. Από την μεριά μας δεν υιοθετούμε τους όρους «δικομματισμός» ή «τι Μητσοτάκης τι Τσίπρας», γιατί πιστεύουμε πως πρέπει να μας ενδιαφέρει να απευθυνόμαστε με πειστικό τρόπο στην πολιτική περιφέρεια του ΣΥΡΙΖΑ, όχι εξισωτικά με την Νέα Δημοκρατία, αλλά με συστηματική, επίμονη και σκληρή κριτική και καταγγελία απέναντι στην πολιτική και την αντιπολίτευση του ΣΥΡΙΖΑ. Η επιλογή ΣΥΡΙΖΑ εμφανίζεται σαν μονόδρομος για να φύγει η Δεξιά σε ένα μεγάλο κομμάτι κόσμου και αυτή είναι μια μάχη που έχουμε να δώσουμε

4) Μας ενδιαφέρει η συνολική εκλογική δυναμική και ενίσχυση της Αριστεράς (του ΚΚΕ, κομματιών που συμμαχούν με το ΜέΡΑ25, της Ανταρσύα, των δυνάμεων της Άκρας Αριστεράς που συμμετέχουν αυτόνομα στις εκλογές). Όμως νομίζουμε πως δεν πρέπει να αρκεί μια γενικόλογη κριτική ψήφος στην «αριστερά» που δεν θα έπαιρνε υπόψη και δεν θα απαντούσε στα στοιχήματα της επόμενης μέρας για την ίδια την αριστερά και τα πολιτικά σχέδια των δυνάμεών της.

Από αυτή την άποψη δεν θα προτιμούσαμε να ενισχυθεί μια ετεροχρονισμένη κόπια του ΣΥΡΙΖΑ το 2015, από δυνάμεις ρεφορμισμού προσωποπαγών κομμάτων του internet σαν το ΜέΡΑ25.

Το πρόγραμμα που έχει ανακοινώσει το Μέγα25 κινδυνεύει στο ενδεχόμενο εφαρμογής του, κινδυνεύει να έχει τα ίδια ακριβώς αποτελέσματα με το πρόγραμμα του ΣυΡΙΖΑ.

5) Δεν θα προτιμούσαμε να ενισχυθούν πολιτικές σαν του ΚΚΕ που ενώ συγκροτούν αγωνιστικές παρατάξεις στο κίνημα, ουσιαστικά απέχουν από τα πραγματικά στοιχήματα της ταξικής πάλης, με συνδυασμό «αριστερών flash» με δεξιές στροφές στην πράξη.

Σε μια περίοδο που χαρακτηρίζεται από σκληρή επίθεση των κυβερνήσεων και του κεφαλαίου, αλλά και μεγάλες αντιστάσεις στην Ελλάδα και διεθνώς (Γαλλία), θα ήταν αυτονόητο το ΚΚ – η εργατική παράταξη του ΚΚ – να πάρει αγωνιστικές πρωτοβουλίες συντονισμού για ανατροπή των κυρίαρχων πολιτικών. Όμως το ΚΚΕ ακολουθεί γραμμή αποκλιμάκωσης των αγώνων καιρό πριν την επίσημη έναρξη της προεκλογικής περιόδου, ακόμα και μετά τις μεγαλειώδεις κινητοποιήσεις για το έγκλημα στα Τέμπη, η οποία προκαλεί ερωτηματικά σε κάθε καλοπροαίρετο αγωνιστή-ρια.

Ενώ η παρουσία του ΓΓ του ΚΚΕ Κουτσούμπα στην Γαλλία σηματοδοτούσε στήριξη στα συνδικάτα που κάλεσαν σε συνολικά δώδεκα γενικές απεργίες ενάντια στο αντιασφαλιστικό νομοσχέδιο Μακρόν και στον γαλλικό λαό που αναμετρίοταν με την κυβέρνηση και τις δυνάμεις καταστολής, εδώ η κυρίαρχη γραμμή ήταν τα κυριακάτικα απογευματινά συλλαλητήρια διαμαρτυρίας και εκτόνωσης. Μετά το έγκλημα στα Τέμπη το ΚΚΕ δεν έθεσε στο κέντρο της δημόσιας αντιπαράθεσης το αίτημα για κρατικοποίηση των σιδηροδρόμων με εργατικό και κοινωνικό έλεγχο.

Ποιο ήταν το θεωρητικό του άλλοθι για αυτή τη στάση; α) Ότι τα μεταβατικά αιτήματα μέσα στον καπιταλισμό γεννούν αυταπάτες ότι μπορούν να υλοποιηθούν σε συνθήκες καπιταλισμού. Και β) Ότι μεταβατικά αιτήματα χωρίς κοινωνικοποίηση των μέσων παραγωγής είναι λάθος.

Οι ευθύνες για το διάστημα ύφεσης των αγώνων που διανύουμε προεκλογικά βαρύνουν όλη την Αριστερά, αλλά όχι με τον ίδιο τρόπο. Οι προτάσεις της ριζοσπαστικής, αντικαπιταλιστικής αριστεράς και στο κεντρικό πολιτικό σκηνικό και στα συνδικάτα για κλιμάκωση ενάντια στην κυβερνητική πολιτική, με ΓΣ, απεργίες, επιτροπές αγώνα, αιτήματα για επανακρατικοποίηση

δημόσιων επιχειρήσεων και αγαθών χωρίς αποζημίωση, δηλαδή εκλογές με το κίνημα στον δρόμο, ήταν αυτές που αντιστοιχούν σε αυτή τη συγκυρία. Οτιδήποτε άλλο είναι απολύτως συνειδητή πολιτική πράξη, η οποία ισοδυναμεί με υποχώρηση και συνθηκολόγηση.

Με αυτές τις σκέψεις, η πολιτική οργάνωση «Κόκκινο Νήμα» αποφάσισε την κριτική υποστήριξη της Ανταρσύα στην σειρά των εκλογικών αναμετρήσεων που έχουμε μπροστά μας.

Υποστήριξη με επιλογή στην Ανταρσύα γιατί:

α. Εκπροσωπεί την πιο σημαντική – ως τώρα – απόπειρα για δημιουργία πολιτικού πόλου – μετώπου της αντικαπιταλιστικής Αριστεράς με πανελλαδική αναγνωρισιμότητα και καταγραφή.

β. Η συγκρότηση της ενισχύει την ενότητα στην δράση, τον συσχετισμό και την παρουσία της αντικαπιταλιστικής αριστεράς σε κοινωνικούς χώρους και κινήματα και

γ. Η συμπόρευση των δυνάμεων της Ανταρσύα χαρακτηρίστηκε από αξιόλογη προγραμματική συμφωνία, με μετατοπίσεις σε κρίσιμα ζητήματα (π.χ. πόλεμος, εθνικισμός, ελληνοτουρκικός ανταγωνισμός).

Κριτική γιατί: Παραμένουν διαφωνίες για τον τρόπο που οι διαφορετικές εκδοχές της Ανταρσύα ή και η Ανταρσύα συνολικά, ασκεί πολιτική. Ενώ για παράδειγμα δεν υπήρχαν σημαντικές προγραμματικές διαφωνίες, στον τρόπο άσκησης πολιτικής το προηγούμενο διάστημα συχνά υπήρχαν λάθος – κατά τη γνώμη μας – πρακτικές μαζικής απεύθυνσης και κατανόησης της τακτικής του ενιαίου μετώπου.

Παρόλα αυτά: Η Ανταρσύα συνεχίζει να εκπροσωπεί ιδιαίτερα σημαντικό στελεχικό δυναμικό, σημαντικές παρακαταθήκες και ένα σημαντικό σχέδιο οικοδόμησης μαζικής αντικαπιταλιστικής δύναμης που παραμένει εξαιρετικά επίκαιρο.

Με το βλέμμα στην «επόμενη μέρα» των εκλογών, η συζήτηση για

ένα νέο μέτωπο της αντικαπιταλιστικής αριστεράς που δεν μπορεί να είναι απλώς μια διεύρυνση της Ανταρσύα, πρέπει να ξαναρχίσει αμέσως μετά τις εκλογές.

Όπως και αν εξελιχθούν τα πράγματα, είτε ο Μητσοτάκης καταφέρει να ξαναγίνει κυβέρνηση είτε όχι, η πρωτοπορία των κινημάτων και η αντικαπιταλιστική Αριστερά μπορούν να έχουν μόνο έναν στόχο: την ενίσχυση της αντικαπιταλιστικής Αριστεράς, για ισχυρό κίνημα και ισχυρή αντικαπιταλιστική Αριστερά.

**«Μαύρο» στη ΝΔ
Καμία εμπιστοσύνη στον ΣΥΡΙΖΑ**

Δυνατή αντικαπιταλιστική Αριστερά!

**Κριτική ψήφος στην Ανταρσία
για ένα νέο μέτωπο
της αντικαπιταλιστικής Αριστεράς**

